Dosarul nr. 4-2331/2025
4-25133919-12-4-18092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

14 mai 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Roman Mazureț
grefier Filoteia Anghel
cu participarea:
persoanei învinuite ***** *****
apărătorului persoanei învinuite ***** Barbăneagră
victimei **********
apărătorului victimei Dumitru Ouș

examinînd în şedinţa de judecată publică, cauza contravenţională pornită în privinţa lui ***** *****, născut la *****, IDNP – *****, care este învinuit în săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] din Codul Contravenţional, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 190854 din 11 septembrie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, Ababii Ivan, s-a stabilit că, la 28 august 2025, ora 20:44, cet. ***** *****, aflîndu-se la domiciliu în *****, în urma unui conflict cu soția sa cet. *****a *****, ultimul a agresat-o fizic astfel pricinuindu-i dureri fizice, astfel, acțiunile lui ***** *****, fiind calificate în baza art. 78[1] din Codul Contravențional.

Procesul contravențional, pornit în privinţa lui ***** *****, în baza prevederilor art. 395 alin. (1) din Codul Contravențional a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată.

Avocatul, Barbăneagră *****, cît și persoana învinuită, în ședința de judecată, a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

În ședința de judecată, victima cît și apătorul acesteia, avocatul stagiar Ouș Dumitru, au susținut pe deplin procesul-verbal cu privire la contravenție precum și stabilirea unei pedepsei persoanei învinuite.

În ședință de judecată, agentul constatator, fiind citat legal, nu s-a prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind poziția avocatului, studiind procesul-verbal cu privire la contravenție și materialele din dosarul contravențional prezentat, instanța de judecată reține următoarele.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul Contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii:

a) încetarea procesului contravenţional; sau

b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată și, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

În conformitate cu art. 458 alin. (1) din Codul Contravențional, la examinarea cauzei contravenţionale în fond, instanţa de judecată urmează să soluţioneze următoarele chestiuni: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei, în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

Verificînd legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost

respectate. *Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, însă acestea nu afectează în mod esenţial fondul cauzei*, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurînd semnătura agentului constatator precum și a contravenientului.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzîndu-se de lege.

Astfel, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile contravenționale nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de § (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994*).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În ședință s-a constatat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI07 nr. 190854 din 11 septembrie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru, Ababii Ivan, s-a stabilit că, la 28 august

2025, ora 20:44, cet. ***** *****, aflîndu-se la domiciliu în *****, în urma unui conflict cu soția sa cet. *****a *****, ultimul a agresat-o fizic astfel pricinuindu-i dureri fizice, astfel, acțiunile lui ***** *****, fiind calificate în baza art. 78[1] din Codul Contravențional.

Potrivit art. 78[1] din Codul Contravențional, maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 7 la 15 zile.

În conformitate cu dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 45 din 01.03.2018 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, *(1) Subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. (2) Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt:*

a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În temeiul art. 2 din aceeași lege, *violența în familie* este definită ca orice acţiune sau inacţiune intenţionată, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alţi membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietăţii comune sau personale. *Violenţă fizică,* în sensul legii, constituind vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Astfel, instanța conchide că, vinovăția lui ***** ***** se mai confirmă și prin actele prezentate instanței și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 190854 din 11 septembrie 2025; informația 112 din 28 august 2025; cererea victimei din 28 august 2025; procesul-verbal privind actele de constatare din 28 august 2025; raportul de constatare nr. 202502P2265 din 30 august 2025; ordinul de restricție de urgență nr. 196 din 28 august 2025; chestionarul de evaluarea riscurilor de letalitate a violenței în familie; chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din nr. 16663 din 28 august 2025; încheiere Judecătoriei Chișinău, sediul Centru privind eliberarea ordonanței de protecție din 01 septembrie 2025; raport, care în cumul luate evidenţiază faptul că, vinovăția lui ***** ***** de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul Contravenţional, este dovedită pe deplin.

În conformitate cu prevederile art. 32 alin. (1) din Codul Contravențional, sancţiunea contravenţională este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvîrşit o contravenţie.

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul și de gradul prejudiciului contravenţiei, de caracteristica persoanei, dar și de circumstanţele atenuante și de cele agravante.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Drept circumstanţe ce ar atenua răspundere făptuitorului, instanța reține lipsa de date privind tragerea anterioară la răspunderea contravențională, iar careva circumstanţe care ar agrava răspunderea contravenientului, instanța de judecată, nu stabilește.

Astfel, cu referire la cele enunţate supra și avînd în vedere că este dovedită pe deplin vinovăţia contravenientului ***** ***** în săvârșirea contravenţiei specificate în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI07 nr. 190854 din 11 septembrie 2025, instanţa de judecată consideră raţional ca acestuia să i se aplice o sancţiune în conformitate cu acţiunile sale contravenţionale și potrivită cu gravitatea contravenţiei săvârșite, astfel încât sancţiunea care urmează să i se aplice lui ***** ***** să fie sub formă de muncă neremunerată. Nu se constată existenţa restricţiilor impuse de prevederile art. 37 alin. (7) din Codul Contravenţional. Mai mult, munca neremunerată în folosul comunităţii nu poate fi aplicată doar militarilor prin contract și persoanelor care nu au atins vârsta de 16 ani.

Prin urmare, instanţa de judecată va ţine cont de faptul că, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul și de gradul prejudiciului contravenţiei săvârșite, de persoana vinovată și de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravenţională. Pedeapsa contravenţională constituie măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și de reeducare a contravenientului, care se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor vinovate de săvârșirea contravenţiilor, și impune lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are ca scop restabilirea echităţii sociale, corectarea făptuitorului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fapte contravenţionale de către contravenienţi sau de alte persoane.

Într-o asemenea situaţie, ţinînd cont de scopul legii și al pedepsei cotravenţionale, inclusiv de criteriile generale de individualizare a pedepsei, instanţa de judecată este convinsă că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 40 (patruzeci) ore, va avea drept scop atît restabilirea echităţii sociale, cît și corectarea celui din urmă.

Măsura de pedeapsă aplicată lui ***** ***** este echitabilă în raport cu circumstanţele cauzei, cu personalitatea acesteia și pericolul social al contravenţiei săvârșite.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 37, 395, 460 și 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat ***** *****, născut la *****, IDNP – *****, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78^1 din Codul Contravenţional și i se aplică o sancţiune contravenţională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 40 (patruzeci) ore.

Hotărîrea privind munca neremunerată în folosul comunităţii și dispoziţia de executare se vor trimite organului de probaţiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul ***** *****, care, în cel mult 15 zile, va asigura executarea pedepsei.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedinţele şedinţei,
Judecător Roman MAZUREȚ